

UDSMYKNING AF KASTANIEHØJ

Peter Lundberg
2018

UDSMYKNING AF KASTANIEHØJ

Mange tak for muligheden for at udføre denne udsmykning til Kastaniehøj.

Tak for samarbejdet med udsmykningsudvalget – Anna Marie Christensen, Søren Damsbo og Aage Bach-Kristensen.

Tak for gode møder og en god dialog omkring projektet.

Det har været en både spændende og krævende opgave at arbejde med denne udsmykning, hvor temaet var fastlagt fra starten: **Fællesskab - TRO - HÅB - LIV**

Når jeg som kunstner får tildelt en sådan opgave, er det naturligvis med en stor ærefrygt og bæven, at jeg går ind til den.

- Fordi der er noget vigtigt på spil.
- Udsmykningen skal hænge i lokalet i mange år fremover.
- Mange mennesker skal leve med maleriernes udtryk i dagligdagen.
- Udsmykningen må heller ikke blot må være ligegyldig dekoration med pæne farver.
- Der skal fortælles historier.
- Malerierne skal invitere husets mange brugere til fordybelse, spænde ben, udfordre og få folk til at stoppe op og undre sig, gribe fat i beskueren, vække undren og eftertanke. Starte diskussioner. Inspirere til fortolkninger og taler.
- Malerierne skal med andre ord gå i dialog med beskueren.
- Der skal være noget at tale med hinanden om og diskutere ud fra.
- Hvert et strøg skal være gennemtænkt til mindste detalje – også selvom det ikke altid ses sådan.
- På den anden side må det heller ikke være for søgt og idylliserende eller på nogen måde sovset ind i følelsesladede romantiske virkemidler.
- Med andre ord - forventningerne til resultatet er store.

Rammerne var også nogenlunde givet på forhånd med hensyn til placeringen på salens endevæg, samtidig med et ønske om at udgangspunktet i billedkompositionen skulle være et Triptykon.

Triptykon er et tredelt billede, som i den gamle betydning var betegnelsen for fløjaltertavler med to lukkelige fløje. I dag bruger man også udtrykket Triptykon, når det drejer sig om tre motiver som er placeret ved siden af hinanden.

Jeg har lavet en variant af det almindelige triptykon ved det, at lærrederne på hver side er mindre i top og bund end midterpartiet og derved danner det som helhed en korsform.

Denne korsform arbejder jeg så overordnet videre med i motiverne, idet jeg lader nogle diagonale lysstriber krydse ind over de tre motiver.

Malerierne skal lægge op til en tolkning af livet ud fra det kristne livssyn, på en måde så det i symbolikken medvirker til inspiration, refleksion og forundring over livet.

Første motiv handler om "TRO"

Her ser vi nogle hænder, som skærmer syv hvide blomster. Hænderne virker beskyttende og måske omsluttet blomsterne i bøn.

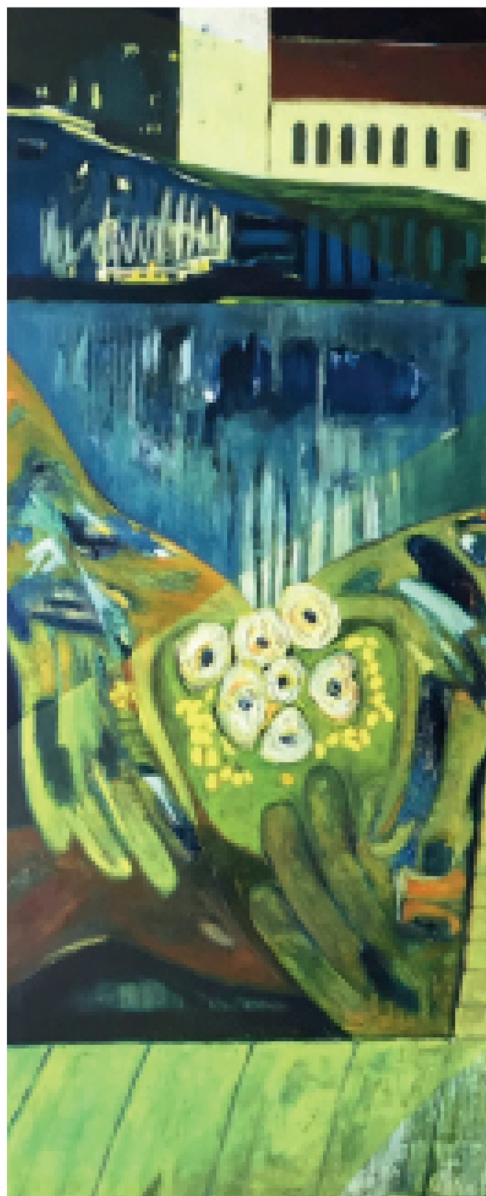
Ser vi på hænderne, fremstår de hærgede og prøvede, men vigtigst af alt, så er de stærke og trygge at være omsluttet af. Disse hænder har været udfordret af livet og kan fortælle en masse historier. Derfor prøver de af al magt at holde om blomsterne og de mange knopper, som snart er parate til at springe ud i det grønne frugtbare der danner bunden.

Men samtidig får vi også øje på nogle andre hænder, som lokkende forsøger at blande sig.

- Hvad er det, de vil, disse hænder?
- Vil de prøve at fravriste de beskyttende hænder, blomsterne?
- Trække dem væk fra de trygge og prøvede hænder?

De andre hænder kan umiddelbart virke beskyttende, mens de prøver at komme til at holde om i en tillokkende attitude.

Disse hænder symboliserer det i livet, som vil trække os bort fra troen. De er stærke og har en næsten magnetisk tiltrækningskraft, og en af blomsterne er da også lige ved at slippe fællesskabet med de øvrige 6 sammen med nogle af knopperne.

Ser vi nærmere på hænderne, virker de måske lidt truende. Eller gør de? I hvert fald kan det være svært at vurdere og få øje på, om egentlig de vil os det godt, eller de vil binde os i trældom?

Der er denne dualisme, jeg forsøger at blotlægge med disse to sæt hænder. Spændingen mellem det gode og det onde – kampen på liv og død – mellem frelse og fortabelse – spliden mellem mennesker – udfordringen af kærligheden – udfordringen på troens kerneværdier.

Troen er plantet, spirer og vokser i vores liv. Ud fra hænderne strømmer der i nogle opadgående strøg noget lys. Eller er det personer, som er på vej over mod den anden bred i livet med deres fokus rettet på kirken? Den kirke, som også er holdepunktet for troens udspring, og som vi blev en del af i dåben.

Og netop kirken har jeg sat som symbol på det sted, hvor vi finder troens fællesskab og samlingspunkt, og som omslutter os fra vugge til grav.

Vi ser en kirke i landskabet, og med det samme er vi klar over, hvad den står for. Hvad den indeholder. Alt derimellem er det, der foregår i livet med kirken som det faste holdepunkt. Det er her, vi mødes. For nogle mennesker er det kun få gange i livet, at de kommer der. For andre derimod er det oftere, og for enkelte er det næsten hver søndag. Fordi det er der i kirkerummet, de finder hvilen.

Udenfor kirken har jeg placeret en hvid gruppe af mennesker, som samles i et trosfællesskab. De står nede ved vandet, og de er sammen i et fællesskab og forbundet af en hvid streg som går gennem dem alle. Det er også symbolet på det fællesskab, som kan opleves her på Kastaniehøj.

Den anden gruppe er blå og står lidt mere spredt. De er ikke så meget i fællesskab som den hvide gruppe. Men alligevel er deres fokus rettet mod kirken. Denne gruppe er min henvisning til de syv menighedsbreve fra Johs. Åbenbaringen kap. 2-3. De syv menigheder som i kirkens historie har været set som repræsenterende de syv hovedperioder i kirkens historie fra dens begyndelse til i dag. De syv menigheders hovedperioder er:

1. **Efesus** – som apostlenes tid fra ca. år 32-100
2. **Smyrna** – som martyrkirken, frem til Kejser Konstantin stoppede forfølgelsen af de første kristne år 313.
3. **Pergamon** – hvor kristendommen blev statsreligion i det romerske rige ca. 313-500.
4. **Thyatira** – som den katolske kirkes storhedstid ca. 500-1500.
5. **Sardes** – som protestantismens gennembrud fra 1500-1700.
6. **Filadelfia** – som de store vækkelsers tid fra 1700 og frem til nu.
7. **Laodikea** – som den lunkne frafaldne kirke.

De to sidste menigheder lever til dels samtidig.

Filadelfia menigheden er de kristne, som er tro imod Jesus og hans ord indtil det sidste, mens **Laodikea** er den verdsliggjorte og kompromisfyldte kirke – som vi også oplever i dag.

I vil derfor også kunne se, at netop den syvende har jeg adskilt fra de øvrige seks. Det har jeg gjort ved at dele stregen over i to, og lade den øverste del være på vej et andet sted hen.

Tallet syv går igen i billedet flere gange.

Kirken har jeg givet syv vinduer. Antallet af blomster i hænderne er også syv.

Tallet syv er samtidig en direkte reference til skabelsesberetningens syv dage. På grund af skabelsens syv dage er tallet syv derfor et helligt tal, der repræsenterer fylde og fuldkommenhed.

Den syvarmede lysestage udføres i 2. Mosebog kapitel 25 vers 31 og frem, efter anordning af Gud Herren og derfor netop med syv arme.

Der er syv bønner i Fadervor.

I kan jo også lade de syv blomster minde jer om netop denne bøn. I det hele taget synes jeg, at I skal lade tallet syv minde jer om alle dets mange betydninger.

Nederst i maleriet løber, det jeg kalder for "livs-vilje-vejen" gennem motiv et og tre. Livs-vilje-vejen er symboliseret ved en gangbro, som er godt patineret, slidt og med en masse fragmenter lagt ind som bund. Antallet af brædder på denne livs-vilje-vej er 12. Så kan I jo tænke lidt over dette tal også ...

Midterste motiv "HÅB"

Maleriet her er en visualisering af det kristne håb, hvilket jeg symboliserer ved trappen ad hvilken, vi føres op til og udi lyset på den anden side. "Stairway to Heaven" kan vi også kalde billedet.

Trappetrinnene ligger ikke helt lige. De er gamle, slidte og usikre og kan indimellem være vanskelige at betræde. De er heller ikke guldbelagte, tværtimod er de mærket af livet.

Ved hvert enkelt trin har jeg lagt forskellige slørede motiver ind. Det har jeg gjort, fordi håbet ikke altid er hverken klart, lysegrønt eller sort/hvidt. Håbet kan være svær størrelse at holde fast i og fastholde sit fokus på. Håbet er jo ikke konkret materialiseret størrelse – troens håb.

(Hebr. 11.1) Tro er fast tillid til det, man håber, overbevisning om ting, man ikke ser.

Når vi bliver usikre, vakler og har svært ved at holde balancen og komme videre på vores håbefulde livsvandring, kan vi støtte os til gelænderet. Håbets gelænder kalder jeg det. Når det hele bliver for mørkt for os, så vil jeg med den hvide stribe øverst på gelænderet fortælle, at der er et lys i mørket - en ledetråd, som vil lede os videre på vejen. Denne ledetråd kunne for eksempel være bønner, som vi kan ty til for at få hjælp. Lysstriben i gelænderet skal bl.a. minde jer om denne mulighed. Undervejs på vores vej op ad trappen føres vi mod et lys, som bliver stærkere og stærkere.

I centret for indgangen til lyset aner vi et kors.

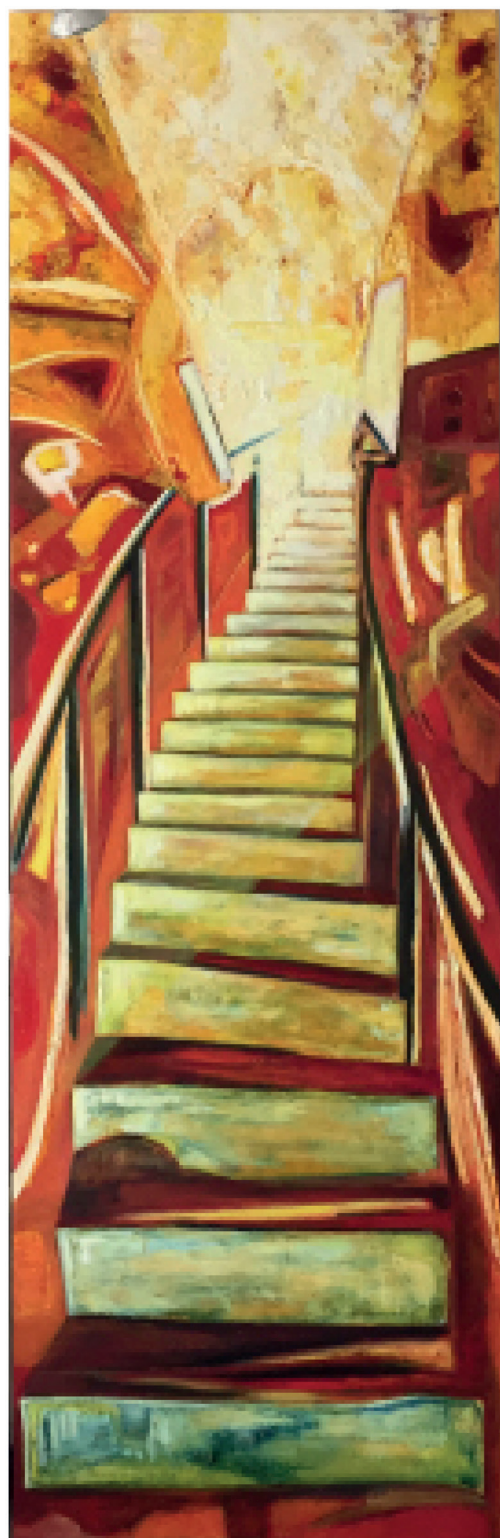
Det er nemlig ved at holde fokus rettet mod dette kors, at vi når frem til lyset på den anden side.

Og det er udelukkende på grund af netop dette kors, at vi har fået troens mulighed for frelse og håbet om, at der venter os et nyt liv på den anden side af livet.

Tæller I trappetrinnene, så er der 21. Der er 3 billeder. Dividerer vi de 21 med 3 giver det 7.

Ser vi fra midten af trappens venstre side, kan vi ane, at der mellem stolperne i gelænderet er nogle bogstaver. **F – E – P** står der.

Jeg undrede mig over, hvorfor disse bogstaver en dag tonede frem på lærredet. Jeg havde ikke malet dem. Jeg havde kun lagt nogle farver og streger på nogle felter for at lysne dem, men da jeg kom på afstand af maleriet, så var de der ... Totalt underligt. Skulle jeg fjerne dem? Jeg kunne ikke finde ud af det.

Men noget i mig sagde, at det skulle jeg ikke. Fordi de ville fortælle mig noget – bogstaverne. Jeg sad derfor længe på atelieret og grublede over meningen med dem. Virkelig grublede. For, hvad var det, at de ville fortælle mig, for tilfældigt var det ikke, at de pludselig tonede frem på denne himmeltrappe?

Det kan lyde totalt underligt, men inde i mit hoved lød sætningen:
Det er Frelsens Evangelium, som fører os til Paradis. **Frelse – Evangelium – Paradis.**
Så gav det med ét en rigtig god mening for mig.

Ser vi op over gelænderet, så står der netop her en pegende person, som vil lede os videre.

Umiddelbart efter denne person fornemmer vi et brud på gelænderet. Det er her tvivlen kommer ind, men P'et trækker os videre, ligesom vi ved opdriften fra højre sides figurer motiveres og drives til at gå videre.

Porten ind til lyset er åben. Symboliseret ved de to bomme, som er slået op, inden vi kan komme det sidste stykke videre ind i og udi lyset på den anden side. Bommen er oppe, fordi vi fastholder vores fokus.

Er bommen nede har vi mistet vores fokus, og vi står ved en skillevej.

Ser vi på billede tre, er det netop ved skillelinjen mellem det røde P og det hvide felt på den anden side af bommen, at livets bro stopper på billede tre – inden den spejler sig.

Tilbage til billede to. Hvorfor er korset så ikke i midten af trappen?

Kristus led døden på korset for at bane vejen for os. Han sonede den synd, som var lagt på os alle. Han frikøbte os. Derfor ledes vi direkte videre ind i lyset til den anden verden – til himmeriget med korset placeret på vores venstre side – på hjertesiden. Vi skal med andre ord ikke op og hænge på korset. Det er gjort. Det er fuldbragt. Men med korset i vores hjerter er vejen videre banet for os.

Det tredje motiv ”LIV”

Her står vi ved livets bro, som går henover vandet og skærmer os fra dybet. Broen lægger sig tæt op ad og peger ind mod håbets trappe og brydes derefter i en opadgående, lysende og spejlede bro. Denne spejling er den, som fører os videre efter livsafslutningen. Dens udspring er fra **HÅBET**.

Broen starter bred helt fremme ved **livs-vilje-vejen**. Men som livet leves og udvikles sig, bliver udfordringerne flere og vanskeligere at forcere, og du er nødt til at holde et skarpt fokus under livsvandringen, hvis du også skal holde balancen. I gennem livets mange udfordringer bliver det ofte sværere at holde sig til broen, hvis vi ikke hele tiden sigter efter håbet i midten. Ja bliver i fællesskabets fællesnævner **”TRO-HÅB-LIV”**.

Jeg vil egentlig også gerne, at vi lægger en ekstra lille tolkning ind på dette sted. Fordi fakta er, at jo mere viden vi tilegner os gennem livet, des mindre bliver vi. Fordi vi finder ud af, hvor ubetydelig lidt vi i grunden selv ved og er, når det kommer til stykket. Vi kan føle os så vældig store og betydningsfulde i vores eget selvbillede, men set i det store perspektiv er vi blot en lille bitte og ubetydelig prik i universet. Men dog er vi vigtige overfor dem, som vi er nær.

På højre side af broen er vandet med spejlinger af de aftryk, som vi mennesker har sat os i livet. Nogle mennesker sætter sig små aftryk – andre større. Nogle af dem lyser op for eftertiden. Det, vi så kan sidde og reflektere over, er, hvilke aftryk vi sætter os i livet? Hvad vi huskes for?

Igen, som jeg nævnte i begyndelsen. De tre maleriers udtryk bindes sammen gennem nogle lysende felter der danner et kors. Det er dette kors, som binder de tre temaer TRO - HÅB - LIV sammen i et fællesskab.

Det er dette fællesskab, som også er det overordnede og fællesnævneren for netop Kastaniehøj foreningernes grundlag.

Maleriernes materialevalg er oliemaling på lærred. Motiverne veksler mellem transparente felter i kontrast til de mere pastose områder i malerierne. Lærrederne er spændt op på en aluminiumsblindramme. Hvis vi mødes om 100 år, så holder materialerne altså stadigvæk.

Min intention med denne opgave har naturligvis været at skabe et værk, som vil kunne holde i mange år fremover. Et værk som forhåbentlig vil være til stor glæde, fortolkning og forundring for Kastaniehøjs brugere.

Jeg håber, I vil tage imod maleriernes symbolik. At I vil tage dem med jer videre ud i livet. Lade dem tale til jer i jeres egen refleksion over livet før døden. Min opfordring til jer er derfor også: Giv jer tid til – måske under et møde – i en pause – at reflektere over enkelte passager, finde et sted eller et fixpunkt i et af malerierne, og gør det til dit eget. Find et fixpunkt der minder dig om noget og sætter tanker igang. Dette fixpunkt kan måske være med til at guide og fastholde dig i det som virkelig betyder noget for dig.

Til slut vil jeg sige, at det har været en utrolig spændende rejse, at arbejde med disse tre malerier til jer. Når det så er sagt, må jeg også indrømme, at de indimellem har været svære at danse med. Selvom jeg har prøvet at styre motiverne, så godt jeg kunne, har de alligevel også villet leve deres helt eget liv. De har undervejs villet sige noget væsentligt til mig. Bl.a. minde mig om den gave livet er. Minde mig om at skønne på den gave vi har fået i dåben, og at vi holder fokus rettet mod det, som virkelig betyder noget for os her i livet.

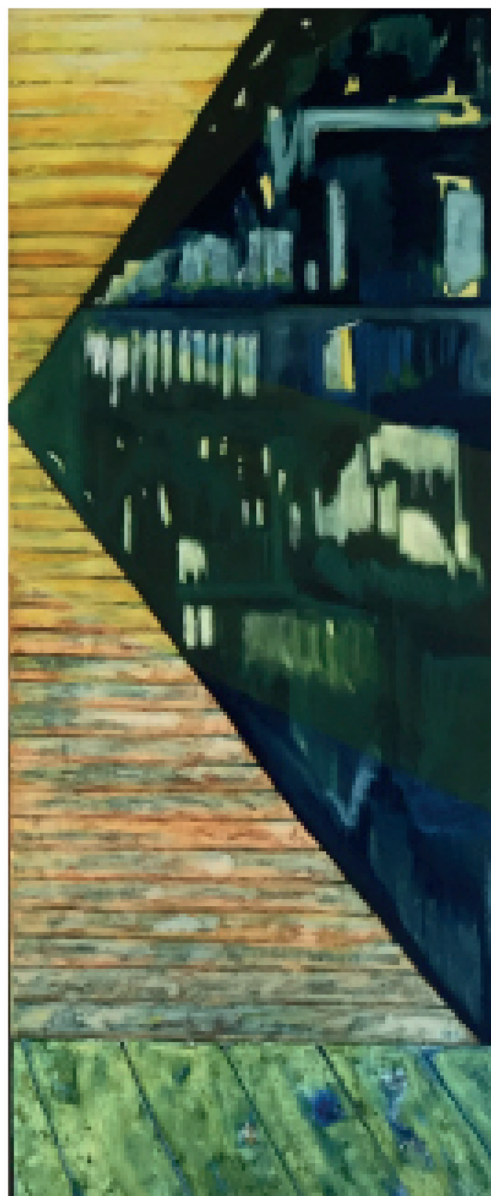
Må udsmykningen blive til GLÆDE OG GAVN og være med til at SPÆNDE BEN, UDFORDRE PÅ HOLDNINGER OG INSPIRERE TIL FORTOLKNINGER.

Må udsmykningen også GRIBE FAT I DIG OG FÅ DIG TIL AT STOPPE OP, MENS EFTERTÆNKSOMHEDEN FORUNDRES I FORDYBELSEN OVER LIVETS STORE SPØRGSMÅL.

Endnu engang – TAK til udvalget for muligheden at udarbejde denne udsmykning.

De bedste hilsner Peter Lundberg

Låsby, den 31. maj 2018

A Closer Look At The World

Siden 1969 har maleren Peter Lundberg håndteret lærred, farver og pensler, og fra ungdommens vilde eksperimenter med blandt andet brændende billeder, der osende blev skabt i en baggård i Silkeborg, har han udviklet sig til en ekspressiv kolorist.

Han er optaget af mennesket.

- Hvor kommer vi fra?- Hvor skal vi hen?
- Er vores verden mon den eneste?
- Eller er der noget omme bag "den anden side"?
- Måske har vi endda været der før - uden at vide det?

Det er spørgsmål som disse, man kan sidde og fundere over i selskab med Peter Lundbergs kunst.

En kunst, der sætter sin betragter på prøve. For Lundberg vil mere end bare underholde. Han er træt af ligegyldig dekoration, og derfor har han også stædigt holdt fast i sit eget maleri - også i perioder, hvor moden dikterede noget andet.

Malerierne er nærbilleder af - eller måske endda et kig ind bag - noget større. Hvad dette "større" er, må man selv finde ud af; det

kan oplagt være naturen, men det kan måske også være vores sind - altså billeder af alt det, der kan ulme og komme til udbrud inde i vore hoveder. I flere af malerierne finder man figurer, ikke mindst fugle.^a Fuglene er et symbol på friheden, og som sådan skal de ses. En frihed, der frigøres, når "sindet ulmer".

De mange års vedholdende beskæftigelse med maleriet har givet ham den sikkerhed, som man i dag kan aflæse af hans billeder. Her er ingen falden på halen for aktuelle modeluner, men et udtryk, der er Peter Lundbergs helt eget.

Ser man på hans udvikling gennem de senere år er det åbenbart, at Peter Lundberg har fundet en øget frihed i kunsten. Der er kommet større former, mere dristige farvekombinationer og flere "fortællinger" med i billederne.

At han arbejder med oliemaling giver værkerne struktur, og det tredimensionelle, det til tider næsten modellerede maleri, har skabt fornyet liv i Peter Lundbergs kunst specielt i temaet: "A Closer Look At The World Behind".

PETER LUNDBERG

Hovedgaden 34, 8670 Låsby

Tlf. 23 39 20 55

plart@peterlundberg.dk

www.peterlundberg.dk